

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Martou Uhlířovou, Ph.D., v hlavním líčení konaném dne 21. února 2018 v Českých Budějovicích

takto:

Obžalovaná

S. B., narozená v , zaměstnankyně reklamní kanceláře, trvale bytem ,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje obžaloby podané státním zástupcem Okresního státního zastupitelství ze dne 13. 9. 2017, č.j. ZT 267/2017-21, pro skutek spočívající v tom, že

1. dne 26. 11. 2012 v 19:58 hodin na bližší nezjištěném místě prostřednictvím počítačové internetové sítě, na internetovém portálu AUKRO, jednajíc se záměrem neoprávněně sebe obohatit, nabídla pod č. aukce 2825360861 k prodeji padělek mince "Tolar Ferdinand II. 1620 Graz", kdy o této minci v nabídce záměrně zamlčela, že se může jednat o padělek, ačkoli si byla této skutečnosti vědoma, kdy takto nabízenou minci, předpokládaje mimo jiné i s ohledem na její prodejní cenu, že se jedná o originální pravou minci, od ní dne 29. 11. 2012 v 19:58 hodin zakoupil za finanční částku ve výši 11 200 Kč Z. D., narozený , přičemž tímto jednáním způsobila Z. D. škodu ve výši 11 200 Kč,
2. dne 10. 1. 2013 v 14:41 hodin na bližší nezjištěném místě prostřednictvím počítačové internetové sítě, na internetovém portálu AUKRO, jednajíc se záměrem neoprávněně sebe obohatit, nabídla pod č. aukce 2938608064 k prodeji padělek mince "Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov", kdy o této minci v nabídce záměrně zamlčela, že se může jednat o padělek, ačkoli si byla této skutečnosti vědoma, kdy takto nabízenou minci, předpokládaje mimo jiné i s ohledem na její prodejní cenu, že se jedná o originální pravou minci, od ní v bližší

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

nezjištěné době po dni 15. 1. 2013 zakoupil za finanční částku 24 000 Kč B [REDACTED] P [REDACTED] narozený [REDACTED], přičemž tímto jednáním způsobila B [REDACTED] P [REDACTED] škodu ve výši 24 000 Kč,

3. dne 17. 2. 2013 v 13:57 hodin na blíže nezjištěném místě na internetovém portálu AUKRO, jednajíce se záměrem neoprávněně sebe obohatit, nabídla pod č. aukce 3039340219 k prodeji padělek mince "Tolar Maxmilián I. 1603", kdy o této minci v nabídce záměrně zamlčela, že se může jednat o padělek, ačkoli si byla této skutečnosti vědoma, kdy takto nabízenou minci, předpokládaje mimo jiné i s ohledem na její prodejní cenu, že se jedná o originální pravou minci, od ní dne 22. 2. 2013 v 13:57 hodin zakoupil za finanční částku 5 689 Kč S [REDACTED] R [REDACTED] narozený [REDACTED], přičemž tímto jednáním způsobila S [REDACTED] R [REDACTED] škodu ve výši 5 689 Kč,
4. dne 16. 3. 2013 v 18:08 hodin na blíže nezjištěném místě na internetovém portálu AUKRO, jednajíce se záměrem neoprávněně sebe obohatit, nabídla pod č. aukce 3107464590 k prodeji padělek mince "1/2 Tolar Ferdinand I. Jáchymov 1548 -R-", kdy o této minci v nabídce záměrně zamlčela, že se může jednat o padělek, ačkoli si byla této skutečnosti vědoma, kdy takto nabízenou minci, předpokládaje mimo jiné i s ohledem na její prodejní cenu, že se jedná o originální pravou minci, od ní dne 19. 3. 2013 v 18:08 hodin zakoupil za finanční částku 10 399 Kč J [REDACTED] S [REDACTED], narozený [REDACTED], přičemž tímto jednáním způsobila J [REDACTED] S [REDACTED] škodu ve výši 10 399 Kč,
5. dne 8. 11. 2013 v 10:15 hodin na blíže nezjištěném místě na internetovém portálu AUKRO, jednajíce se záměrem neoprávněně sebe obohatit, nabídla pod č. aukce 3695347407 k prodeji padělek mince "Dukát Leopold I. KB 1690", kdy o této minci v nabídce záměrně zamlčela, že se může jednat o padělek, ačkoli si byla této skutečnosti vědoma, kdy takto nabízenou minci, předpokládaje mimo jiné i s ohledem na její prodejní cenu, že se jedná o originální pravou minci, od ní dne 11. 11. 2013 v 10:15 hodin zakoupil za finanční částku 21 100 Kč M [REDACTED] J [REDACTED] narozený [REDACTED], přičemž tímto jednáním způsobila M [REDACTED] J [REDACTED] škodu ve výši 21 100 Kč,

tedy

ad 1. až 5.

měla sebe obohatit tím, že zamlčela podstatné skutečnosti a způsobila tak na cizím majetku větší škodu,

tím měla spáchat

ad 1. až 5.

pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškození

- S [REDACTED] R [REDACTED], narozený [REDACTED], bytem [REDACTED]
- J [REDACTED] S [REDACTED], narozený [REDACTED], bytem [REDACTED], a
- M [REDACTED] J [REDACTED], narozený [REDACTED], bytem [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

odkazují s jimi uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav.
2. **Z výpovědi obžalované při hlavním líčení** vyplynulo, že po maturitě, asi v roce 2011 si začala brigádně přivydělávat v hernu baru, kam docházel pan S. Ten zde hrál automaty, zřejmě na nich v té době byl závislý. Jednou za obžalovanou přišel, že prohrál velké peníze a že slyšel o portálu Aukro. Pan S. ji požádal, zda by mu přes portál něco neprodala, že má doma sbírku mincí, které restituoval s tím, že takto by zaplatil dluh. Skutečnost, že obžalovaný zrestituoval mince a starožitnosti, byla v baru známa, obžalované to říkal i sám pan S. Obžalovaná jediné, co udělala, umístila na portál pod svým nickem minci, kterou vyfotila. Pan S. jí řekl, jaké popisky má k minci uvést. Prodávat na Aukru mince byl nápad pana S. První či druhou minci koupil pan S. Pan S. se pak ozval přes e-mail, že by chtěl koupit další mince, což obžalovaná sdělila panu S. Když pak pan S. chtěl prodat nějakou minci, přišel a vždy jí vše přesně nadiktoval. Panu S. mohli prodat tak 40-50 mincí. S panem S. se setkali rovněž osobně, a to i za přítomnosti pana S., ten však nechtěl vystupovat pod svou pravou identitou, vystupoval proto jako pan K., neboť obžalované říkal, že se o něm ví, že je movitý a že se ho již několikrát pokoušeli vykrást. Na schůzce vystupovala jako majitelka mincí obžalovaná, tak to chtěl pan S. který jí poradil, že pokud se někdo bude ptát, má říct, že mince zdědila po svém dědovi. Na této schůzce pan S. řekl, že se mu nějaké mince nezdají, že mu je někdo nějakým způsobem zpochybnil, a že by chtěl vrátit peníze. Uvedl, že tato osoba mu zpochybnila asi tři či čtyři mince, které jí ukázal, chtěl však vrátit všech čtyřicet či padesát mincí, které mu prodali. Nepředložil však žádný posudek na to, že se jednalo o falza. Pan S. však nadále trval na tom, že se jedná o pravé mince, v tom obžalovanou utvrzoval. Dokonce jí ukazoval i nějaké rozhodnutí o tom, že mu muzeum vrátilo mince v restituci. Dále obžalované tvrdil, že nějakou sbírku mu dal i jeho kamarád. Obžalovaná panu S. věřila, brala ho jako svého dědu. Pan S. přitom ničím nepodložil, že by mince byla falza. S ohledem na utvrzování pana S. tak obžalovaná neměla důvod jakkoli pochybovat o pravosti mincí. Nesouhlasí proto s tvrzením, že by vědomě prodávala padělky. S panem S. se domluvili na tom, že jí postupně bude mince vracet a obžalovaná mu bude vracet peníze. Pan S. na ni dost tlačil, chtěl, aby mince prodávala na Aukru, což byl další důvod, který ji utvrzoval v tom, že se nemůže jednat o falza. S tím, že chtěl, že z výtěžku mu bude vracet peníze. Takto ji např. nabádal k tomu, aby prodala minci Šlika, kterou jí předtím vrátil a která pak byla prodána panu P. To se odehrávalo v době, kdy zpochybňoval pravost mincí. Na Aukru takto prodala asi 8 kusů mincí, které jí vrátil pan S. Někdy v lednu 2013 si minci Šlika koupil pan P., pan S. jí v souvislosti s touto mincí uváděl, že má i doklad o její pravosti. Panu S. vrátila celkem asi 130 000 Kč. Všech 5 mincí, které jsou uvedeny v obžalobě, obžalované vrátil pan S. a tyto umístila na Aukro obžalovaná. Jednalo se o mince, které jí měl vrátit pan S. Celou dobu si pan S. trval na tom, že mince, které prodali panu S., jsou originály a že na to má doklady. Mince, když přišly od pana S., vrátila panu S., poté jí je pan S. znovu přinesl, aby je prodala na Aukru, znovu je nafotila a když je někdo koupil, pan S. je kupujícímu zaslal. Pan S. jí stále ujišťoval, že se nemusí bát prodávat mince dál, že se jedná o originály a pan S. si to asi z nějakého důvodu rozmyslel. Sděloval jí, že mince viděla řada lidí a nikdo nikdy nevěděl, že by nebyly pravé. Dál trval na tom, že jsou to originály. Není schopna se vyjádřit k tomu, zda mince, kterou vrátil pan S., byla tatáž mince, kterou jí znovu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

přinesl pan S [redacted] a kterou následně umístila na Aukro. Pan S [redacted] jí nikdy nepředložil žádný posudek, z něž by vyplývalo, že mince nejsou pravé. Panu S [redacted] důvěřovala. Tento neumí zacházet s počítačem, nemá ani bankovní účet, obžalovaná mu tak s prodejem pomáhala po technické stránce. Ohledně pana S [redacted] přitom z několika zdrojů slyšela, že se jedná o odborníka na numismatiku, prý se za ním chodili radit i odborníci přes numismatiku. Pan S [redacted] prodával mince i přes jiné osoby přes Aukro. Pokud jde o minci Šlika, která následně byla prodána panu P [redacted], k té obžalovaná uvedla, že tuto minci vydražil nějaký pán, který tvrdil, že mince není pravá, byl podezřelý, měl divnou adresu a telefon, který uvedl, zvedla nějaká žena. K této osobě jí pan S [redacted] uvedl, že je to podvodník, který prodává falza a prodává je jako originály. V tu chvíli pojala podezření, že by s mincí nemuselo být vše v pořádku, ale poté, co jí pan S [redacted] uvedl o onom muži, již žádné podezření neměla. Mince pak byla prodána právě panu P [redacted], to bylo poté, kdy obžalovaná pan S [redacted] utvrdil, že mince je pravá. Toto jí ostatně pan S [redacted] tvrdí dodnes, kdy jí uvádí, že na toho Šlika má doklad, že ta mince je z muzea.

3. **Z výpovědi svědka B [redacted] P [redacted]** vyplynulo, že v lednu 2013 se na Aukru objevila mince Šlik z Jáchymova. Svědek měl o koupi této mince zájem, napsal proto obžalované e-mail, na který mu odpověděla, že mince je po jejím dědečkovi, přičemž posudek na její pravost nemá, ovšem pokud by nebyl s mincí spokojený, že garantuje navrácení peněz. Svědek však minci v Aukru nevydražil. Následně svědek dostal od obžalované e-mail, že zájemce, který minci v aukci vyhrál, tuto nepřevzal a zda o ni má svědek zájem. Domluvili se na ceně 24 000 Kč, peníze svědek poslal na účet obžalované, dostal předmětnou minci, porovnal ji s aukčními katalogy, mince odpovídala originálu, založil ji proto do své sbírky. Viděli ji jeho kolegové, kteří mu řekli, že je to dobrá mince. Na jaře roku 2015 mu pak kolega S [redacted] který mu sdělil, že se již delší dobu zajímá o tzv. jihočeské padělky, k vydražené minci Šlika uvedl, že se zřejmě jedná o padělek. Oslovil proto obžalovanou, ta věc předala právníkům, svědek si nechal vyhotovit znalecký posudek, dle kterého je mince nebezpečné falzum, které není pro laika rozeznatelné od originálu. V souvislosti s touto mincí hovořil svědek s kolegou S [redacted] od něhož se dozvěděl, že Šlika, kterého vydražil právě svědek, vrátil pan S [redacted]. Dále se z mailu, který obžalovaná zaslala panu S [redacted], dozvěděl, že rovněž muž, který vyhrál aukci na koupi předmětné mince Šlika, sdělil obžalované, že se jedná o falzum, resp. že prodává falešné mince. Obžalovaná tak dle svědka věděla, že prodává padělek. Svědek dále uvedl, že u pana S [redacted] neviděl fotodokumentaci této mince, nemůže si být stoprocentně jistý, zda pan S [redacted] vrátil tutéž minci Šlika, kterou svědek pak koupil, má však za to, že to byla totožná mince. Fotodokumentaci této mince pan S [redacted] neměl. Svědek viděl seznam mincí, které pan S [redacted] vrátil obžalované, mezi těmito byla i mince Šlik. Svědek dále uvedl, že pokud by mu obžalovaná sdělila, že minci nemá od dědečka, nechal by si svědek udělat na mince znalecký posudek. Pan S [redacted] předmětnou minci Šlika viděl, svědku sdělil, že je to zřejmě ona.
4. **Z výpovědi svědka S [redacted] R [redacted]** vyplynulo, že minci tolar koupil přes portál Aukro zřejmě v únoru, a to za částku 5 697 Kč. Dostal pak e-mailem anonymní upozornění, že nabízené mince jsou kopie. Obrátil se proto e-mailem na obžalovanou s dotazem na pravost mince, obžalovaná mu sdělila, že mince má po svém dědovi, který je po smrti s tím, že dává záruku vrácení peněz do určité doby. Tyto informace obžalovaná sdělila až po nákupu mince, na Aukru nic takového uvedeno nebylo. Expertízu mince si dělat nenechal, stejně tak minci, resp. její pravost nekonzultoval s žádným odborníkem ani sběratelem mincí. Tato se mu líbila.
5. **Z výpovědi svědka Z [redacted] D [redacted]** vyplynulo, že dne 26. 11. 2012 zakoupil předmětnou minci na aukčním portálu Aukro. Poté, kdy minci obdržel, tuto zkontroloval, zvažil,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

porovnal s aukčními katalogy, po určité době dokonce navštívil aukční síň v Brně, kde mu bylo sděleno, že se jedná o originální minci či dobový padělek. Nejednalo se však o znalecký posudek. Tyto obě varianty pro něj byly přijatelné. Cena originálu mince oproti dobovému padělků by však byla vyšší. S osobou, od níž vydražil minci na Aukru, již poté nekomunikoval.

6. Z výpovědi svědka M [redacted] S [redacted] vyplynulo, že 13. 10. 2011 uviděl na portále Aukro minci, která se mu líbila, tuto vydražil a po uhrazení její ceny ji obdržel od obžalované. Po jejím nákupu minci zkonzultoval s jinými osobami na Aukru, kteří se o ní vyjádřili pochvalně, nepojal proto žádné podezření. Přes Aukro od obžalované koupil cca dalších 7 mincí a další mince pak již kupoval od obžalované na přímo. Celkem takto od obžalované koupil cca 30 mincí a medailí v hodnotě cca 430 000 Kč. Přes Aukro přitom svědek nakupoval i od jiných osob nejen od obžalované. Po určité době, někdy v září 2012 se náhodně dostal do internetové diskuse, kde se probírala tzv. českobudějovická falza, probíhala tam i slečna B [redacted] s nickem Blaženka. Svědek se s obžalovanou spojil a sdělil jí, že mince, jež od ní má, jsou napadána jako falza a že jsou to falza. Svědek oslovil několik osob, z nichž se mu ozval pan T [redacted] S [redacted], který mu nabídl, že se mu na mince podívá. Svědek za ním proto jel, vzal s sebou 5 mincí, o nichž mu jmenovaný řekl, že jsou to falza. Svědek však již neví, jaké konkrétní mince mu takto pan S [redacted] označil, mohl to asi být i Půltolar Rudolfa II., ale neví to přesně. Obžalovaná se tomu, že by se mělo jednat o falešné mince, nejprve bránila, sdělovala, že je má po dědečkovi. Pak proběhla společná schůzka, na které byl s obžalovanou pan K [redacted] údajně známý jejího dědečka, který údajně radil dědečkovi obžalované s nákupem mincí. Tento se mu jevil tak, že se v mincích vyzná. Obžalovaná s panem K [redacted] nevěřili, že se jedná o falešné mince, byť jim svědek říkal, že to jsou falza a že mu to potvrdil, jeden z předních odborníků na numismatiku. Svědek chtěl vrátit všechny mince, k těmto ztratil důvěru, panem S [redacted] mu bylo řečeno, že pokud je to ze stejného zdroje, že to vše bude stejné. Na této schůzce se dohodli na zrušení celého obchodu, svědek chtěl vrátit všechny mince, i kdyby mezi nimi byla jedna pravá. Posléze svědek obžalované vrátil postupně mince a ona mu posílala peníze. Jeho cílem bylo získat peníze zpět. Na shora uvedené schůzce obžalovaná s panem K [redacted] stále tvrdili, že mince jsou pravé a navrhovali, ať je svědek prodá. Svědek připustil, že mohlo z jeho strany padnout něco v tom smyslu, aby obžalovaná prodávala následně mince na Aukru. Možná toto nějakým způsobem konzultovali, rozhodně však popřel, že by z jeho strany byl úmysl mince dál prodávat. Pokud jde o vrácené mince, svědek nemůže stoprocentně říct, zda pak mince, které byly prodávány dál přes Aukro, byly totožné mince, jež svědek obžalované vrátil. Od určité doby si svědek fotografoval mince, které koupil od obžalované. Ohledně mince Tolar Štěpák Šlik a bratři Jáchymov, kterou svědek od obžalované koupil a posléze jí vrátil, nemá pořizovanou fotodokumentaci. Obžalované svědek dále vrátil mimo jiné minci Tolar Ferdinand II. 1620 Graz, dukát Leopold I. KB 1690 a tolar Maxmilián I. Tyto mince vrátil mezi prvními. Pokud jde o minci 1/2 Tolar Ferdinand I. Jáchymov 1548E, tento mu obžalovaná neprodala a tuto minci tak ani obžalované nevrátil. Po obžalované svědek nikdy nechtěl prokázání původu mincí, stačilo mu její utvrzení, že má mince po dědečkovi. Pokud jde o minci Štěpána Šlika, obžalovaná svědku volala, že minci prodala, ale výherce aukce, který si ji byl vyzvednout, jí vynadal, že se jedná o falzum, ale spletl si ji, neboť se domníval, že od obžalované již v minulosti falzum koupil, chtěl jí vynadat, minci pak nepřevzal. Svědek neví, proč ho o tomto obžalovaná informovala, chtěla ho s tím seznamovat. Je pak možné, že mu následně sdělila, že minci prodala. Svědek následně zjistil, že tuto minci koupil pan P [redacted]. Svědek má za to, že tato mince je totožná s mincí, kterou obžalované vrátil, kdy nejprve uvedl, že je si stoprocentně jist, vzápětí pak uvedl, že stoprocentně jist si nemůže být nikdy nikdo s tím, on si byl jist, protože tuto minci vrátil, obžalovaná ji prodávala, je sice možné, že by měla náhodou dva Šliky, ale toto svědek nepředpokládá. Uvedl, že však

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

předmětnou minci Šlika u pana P [redacted] neviděl, je možné, že mu pan P [redacted] posílal fotky. V současné době svědek vrací mince panu S [redacted] ten mu posílá zpět peníze, už je má téměř veškeré zpět. Pokud jde o e-maily, jež zasílal obžalované, svědek uvedl, že tyto zasílal zřejmě on, nebyl v nich však úmysl, aby něco prodávala. K e-mailu ze dne 8. 7. 2013 se nebyl schopen vyjádřit. Svědek dále uvedl, že sbíral důkazy, což mu doporučil i pan S [redacted] a vyplývalo to i z internetových diskusí. Svědek chtěl dál sledovat tok mincí a vysledoval, že tyto se prodávají dál. Dle jeho názoru předmětné mince nemohou být dobové padělky. Posudek se přitom dělal na mince, které obžalované nestačil vrátit.

7. **Z výpovědi svědka S [redacted] S [redacted]** vyplynulo, že obžalovanou poznal v herně, kam chodil hrát automaty. Viděl, že umí pracovat s počítačem. Jelikož měl mince z restitucí a mince dále kupoval v devadesátých letech, přičemž zjistil, že mince lze prodávat na Aukru, což je výhodnější, dotázal se obžalované, zda by mu mince mohla k prodeji umístit na Aukro a mince takto začal přes obžalovanou na Aukru prodávat. První minci koupil pan S [redacted] Pak mu prodávali mince i mimo Aukro, mince se vždy vyfotila, poslala se mu předem, aby si ji prohlídnul. Pan S [redacted] napsal, že se mu mince líbí a že se jde poradit s odborníkem. Poté nabídl cenu a následně poslal peníze. Mince posílal zpravidla svědek, peníze chodily na účet obžalované. Svědek mincím rozumí, ale pokud jde o poznání padělku, tento pozná málokdo. Mince, které takto přes obžalovanou prodával, dle jeho přesvědčení byly pravé, což potvrdili i další lidé, kterým mince ukazoval. Svědek byl na jedné schůzce společně s obžalovanou a s panem S [redacted]. Zde vystupoval pod jiným jménem, a to z důvodu, že jméno S [redacted] je velmi raritní v České republice a je lehce zjištělné, kde bydlí. Jednou se mu stalo, že krátce poté, co někomu sdělil, že má řadu mincí, se k němu někdo vloupal. Obžalované říkal, aby při komunikaci s kupujícími uváděla, že má sbírku mincí po dědečkovi, to uvádí skoro každý. Ona jako 18 letá nemůže říct, že má mince. Toto mu však nepřišlo důležité. Na schůzce s panem S [redacted] kde byl jako poradce obžalované, se probírala skutečnost, že panu S [redacted] mince někdo, nějaký odborník, zpochybnil, svědek však nevěděl kdo. Žádný doklad jím ale pan S [redacted] nepředložil. Předmětné mince však viděla řada lidí, tyto mu mince nikdy nezpochybnili. Některou z nich chtěl dokonce koupit odborník z muzea. Pan S [redacted] chtěl uvedené řešit, chtěl vrátit peníze. Nyní to probíhá tak, že pan S [redacted] vždy vrátí část mincí a svědek mu za to vrátí peníze. Skutečnost, že jsou mince falešné, ví svědek až od února 2017, do té doby se jednalo pouze o to, že mince někdo zpochybnil. Uvedené tak znamená, že v době, kdy obžalovaná se uvolila panu S [redacted], že mince bude prodávat na Aukru, to byly mince pravé. Skutečnost, že je někdo zpochybnil, neznamená, že jsou to falza. Svědek obžalovanou utvrzoval v tom, že mince, které vrátil pan S [redacted] a které následně prodala obžalovaná na Aukru, jsou pravé. V této souvislosti uvedl, že nevěřil předmětným zpochybněním, neboť měl od řady lidí, včetně muzejního pracovníka vyjádření, že mince jsou krásné. Svědek se zprostředkovaně od obžalované dozvěděl, že pan S [redacted] chce, aby jím vrácené mince prodala znovu. Svědek jí řekl, aby si je pan S [redacted] prodával sám, což však pan S [redacted] odmítl s tím, že by utrpěl jeho numismatický kredit. Probíhalo to tak, že pan S [redacted] vždy vrátil minci, kterou měl zpochybněnou, svědek byl přesvědčen, že se jedná o minci pravou. Poté, kdy obžalovaná takto vrácené mince prodávala dál, svědek ji nadále utvrzoval v tom, že se jedná o mince pravé. Poté, kdy se mince vrátila zpět obžalované, vzal si ji zpět svědek, pak ji obžalovaná znovu umístila na Aukro a čekalo se, až se objeví zájemce. Do doby, než se vydražila mince, měl ji svědek u sebe. O tomto dalším prodeji mincí na Aukru svědek věděl. Doufá, že mince, které mu vracel pan S [redacted] byly ty samé, které mu prodával. V té době by ho nenapadlo, že by mohl mince vyměnit. Poté, kdy byla mince vydražena, se vydražiteli posílala ta samá mince, kterou vrátil pan S [redacted] Svědek zopakoval, že obžalovanou stále utvrzoval, že mince vrácené od pana S [redacted] kdy předpokládal, že mu vrací tytéž mince, které mu prodával, jsou pravé. Neměl žádný doklad, že by se jednalo o falzum. Mince prodával nejen přes paní B [redacted], ale i přes další osoby. Je

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

nelogické, aby pokud by věděl, že má padělky mincí, tyto prodával na Aukro, neboť zde je prodávající uvedený. V minulosti neměl chytrý telefon, ten má až nyní od roku 2014-2015 se vstupem na internet, může se tak podívat na Aukro. On sám však na Aukru přihlášen není a nemá účet. V té době bylo pro něj jednodušší požádat obžalovanou, aby mu mince na Aukro umístila ona, protože on by se to musel učit. Svědek říkal obžalované, co má při e-mailové korespondenci odpovídat na dotazy. Svědek neměl důvod si nechávat zpracovávat znalecký posudek, neboť byl přesvědčen, že mince jsou pravé. V době, kdy mu byly mince vráceny, ze strany státu, neměl jakoukoli pochybnost o jejich pravosti. Skutečnost, že jedna mince byla falešná, konkrétně Šlik, zjistil až později. Z prodeje mincí obžalované svědek vždy něco dal, nějakou provizi.

8. **Z výpovědi svědka M [redacted] J [redacted]** vyplynulo, že je sběratelem historických mincí. Prostřednictvím Aukro koupil dne 11. 11. 2013 od obžalované, s níž se v nikdy osobně nesetkal ani s ní nehovořil, minci Leopold za částku 21 100 Kč. Minci zařadil do své sbírky, netušil, že se jedná o padělek. Poté, co se o celou věc začala zajímat policie, minci ukázal panu M [redacted], ten mu sdělil, že se jedná o padělek. Na Aukru dle jeho názoru byly ohledně mince uváděny informace o původu mince. Minci pak ukázal svému kamarádovi, který se zabývá numismatikou, tento mu ohledně ní nevznesl žádné pochybnosti, žádné odborné posouzení si k ní dělat nenechal. Mince Leopold měl svědek dvě, druhou minci však koupil od jiné osoby, pana Z [redacted] P [redacted] z [redacted] za částku 21 411 Kč. Rovněž tato mince posléze byla shledána jako padělek. Svědek obě mince soudu předložil. Pokud jde o hodnotu kovu, u tzv. novoražeb se platí hodnota kovu, např. zlata. Tato hodnota kovu u mince, kterou koupil od obžalované, byla dle odhadu řádově 2 000 Kč.
9. **Z výpovědi svědka J [redacted] S [redacted]** vyplynulo, že s paní obžalovanou se nikdy nesetkal. Na Aukru koupil minci Půl tolar Ferdinand I. 1548. Když mu mince přišla, vypadala staře, její pravost svědek neověřoval. Nikomu ji neukazoval a nikdo se mu k ní nevyjadřoval. První poznatek o tom, že mince je padělek, se dozvěděl od policie. Minci měl stále u sebe. Svědek sám není schopen rozpoznat padělek mince. Svědek si již nepamatuje, za jakou částku minci koupil, mince, která mu přišla, však odpovídala obrázku na Aukru. Svědek si nepamatuje, co bylo v profilu prodávajícího na Aukru.
10. **Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaném se Z [redacted] V [redacted]** (na č.l. 184-187) vyplynulo, že v listopadu 2012 vydražil za částku 2 000 Kč od obžalované minci Ferdinand III. Platbu za minci uhradil, minci obdržel poštou. Tato odpovídala obrázku na Aukru. Znalecký posudek dodán s mincí nebyl. Svědek neměl žádnou pochybnost o pravosti mince. Uvedenou minci vyměnil na sběratelské burze jinému sběrateli, jehož jméno si však již nepamatuje.
11. **Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaném s J [redacted] K [redacted]** (na č.l. 188-189 a na č.l. 190-191) vyplynulo, že si nepamatuje na koupi mince Ferdinand III Augsburg 1624 za částku 5 301 Kč na portále Aukro. Na Aukro k této koupi nedohledal žádné informace, předmětnou minci doma nedohledal, tuto nemá.
12. **Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaném s L [redacted] B [redacted]** (na č.l. 192-195) vyplynulo, že tento si nepamatuje na aukci, v níž měl dne 12. 12. 2012 koupit minci. Předmětnou minci nevlastní, je možné, že ji prodal dál. Neví ani, od koho minci koupil ani o jakou minci se mělo jednat. O předmětné minci neměl žádné pochybnosti, s mincí nebyl zaslán znalecký posudek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

13. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaném s MUDr. J. K. (na č.l. 196-197) vyplynulo, že si nepamatuje na nákup předmětné mince 150 krejcar Ferdinand II., Praha 1623 na portálu Aukro. Nezná jejího prodávajícího ani cenu. K tomuto nákupu nemá ani žádné údaje ve svém počítači či e-mailu. Žádný certifikát či doklad o její pravosti mu s mincí zaslán nebyl. Tuto si řádně prohlédl, je přesvědčen, že se nejednalo o padělek, žádným odborníkem si ji však prohlédnout nenechal. Neví, za jakou cenu minci koupil. Tuto již v současné době nevlastní, před časem ji ztratil.
14. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaném s O. S. (na č.l. 198-199) vyplynulo, že byl požádán svým známým panem B. P., aby mu prohlédl jím zakoupenou minci Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov, u níž měl pochybnost o její pravosti. Svědek tuto minci označil za falzum, tato neměla ostré hrany ražby. S panem P. o této minci hovořil pak S., jehož však svědek nezná, přičemž právě na základě tohoto rozhovoru pan P. pojal podezření, že mince je falzum.
15. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení sepsaném s M. V. (na č.l. 200-201) vyplynulo, že na Aukru koupil tolar Matyáš II. za částku cca 8 000 Kč. Částka se mu však zdála malá a po konzultaci se známým, který mu uvedl, že se mu nezdá ražba mince, minci nekoupil. Do současné doby však neví, zda prodávajícím byla žena či muž. K předání zboží ani zaplacení kupní ceny nedošlo. U aukce nebyl žádný posudek.
16. Z výsledku znalkyně PhDr. Zuzany Holečkové, která za Národní muzeum jako subjekt zapsaný v seznamu ústavů kvalifikovaných pro znaleckou činnost v oboru školství a kultura, odvětví archeologické, historické, národopisné a divadelní historické sbírky spolu s Mgr. Schneidrem vypracovala znalecký posudek ke stanovení finanční a kulturně historické hodnoty mincí a která se při hlavním líčení odvolala na již zpracovanou část znaleckého posudku a již stvrdila, a ze závěrů tohoto znaleckého posudku Národního muzea č. 31/2017/HM (č.l. 47-66), který soud dále provedl jako důkaz dle § 213 odst. 1 tr. řádu, vyplynulo, že pokud jde o mince ad 1), 2) (obě jsou mince Leopold I. dukát 1690), ad 4), tj. mince tolar Ferdinand II. 1620 a ad 5), tj. ½tolar Ferdinand I 1548, tyto posuzovala právě PhDr. Holečková, minci pod bodem ad 3), tj. tolar Maxmilián I. 1603, která je dle vyjádření PhDr. Holečkové spíše medailí, posuzoval Mgr. Petr Schneider. U těchto konkrétních mincí dospěli k závěru, že se jedná o zdařilé padělky, tudíž i nebezpečné, jejich historická hodnota je nulová a tržní hodnota těchto posuzovaných mincí se rovná ceně kovu. Ke stejným závěrům pak oba zpracovatelé dospěli i všech ostatním zkoumaných mincí a medailí uvedených v předmětném znaleckém posudku. Při svém výsledku u hlavního líčení pak znalkyně uvedla, že nelze zjistit, z jaké doby předmětné padělky jsou, na zkoumaných mincích nebyly např. hranaté tvary písmen, jak tyto jsou u originálů, tyto detaily je vedly k tomu, že jsou to padělky. Uvedla, že s největší pravděpodobností se jedná o novodobé padělky, ovšem oni se nezabývají sběrem a zkoumáním padělků, nýbrž originálů. Svou historickou hodnotu přitom může mít i tzv. dobový padělek, tedy padělek, který byl vyráběn v minulosti. U mincí pod body ad 1), 4) a 5) posudku mince vykazovaly totožné vady, byla zde ostařená plocha, ovšem v běžném oběhu by takto mince být poškozena nemohla. Vady, které vykazovaly všechny mince uvedené ve znaleckém posudku, jež jim byly předloženy ke zkoumání, ukazovaly na stejné provedení, ovšem nelze říct na sto procent, že by všechny pocházely ze stejného místa. Padělky této kvality, jak jim byly ke zkoumání předloženy, se objevují již od devadesátých let minulého století. Znalkyně dále v rámci svého výsledku uvedla, že po jejich hrubším zkoumání si myslí, že zkoumané mince jsou padělek. Pokud jde o dvě mince, které při hlavním líčení předložil svědek M. J. k těmto znalkyně uvedla, že se domnívá, že tyto nepochází ze stejné dílny, myslí si, že tyto pochází ze dvou různých dílen. Pokud jde o hodnotu novodobých padělků, tyto mají hodnotu kovu na současném

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

trhu. Ve sbírkách, které byly konfiskovány v padesátých letech, se novodobé padělky této kvality nevyskytovaly. Pokud se v nich vyskytlo falzum, jednalo se o dobové falzum.

17. **Z listinných důkazů**, které soud při hlavním líčení provedl, považuje soud za stěžejní zejména následující.
18. Usneseními o vrácení věci (č.l. 19 – 25) bylo prokázáno, že M. J. S. R., Z. D., J. S. a M. S. byly vráceny jimi ke znaleckému zkoumání poskytnuté mince a medaile. Připojením se poškozeného B. P. s nárokem na náhradu škody do trestního řízení (č.l. 88 – 91) bylo prokázáno, že tento poškozený se nejprve připojil s nárokem na náhradu škody do trestního řízení, a to s částkou ve výši 37 900 Kč. Tento poškozený však následně prostřednictvím svého zmocněnce u hlavního líčení konaného dne 29. 11. 2017 uvedl, že na náhradě škody vůči obžalované ničeho neuplatňuje. Výpisy z Aukro (č.l. 95 – 98) bylo prokázáno, kdo dražil předmětnou minci tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov včetně skutečnosti, jaké byly jednotlivé příhozy s tím, že jejím vydražitelem měl být A. H. z. Znaleckým posudkem PhDr. Jiřího Militkého, Ph.D. č. 1/2015 ke stanovení pravosti mince zpracovaného pro B. P. bylo prokázáno, že jmenovanému zpracovateli znaleckého posudku byla předložena mince tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov a tento dospěl k závěru, že posuzovaná mince je moderním sběratelským falzem. Jedná se o padělek a minci lze označit za nebezpečné sběratelské falzum. Protokolem o vydání mincí s fotodokumentací (č.l. 113-117) bylo prokázáno, jaké mince vydal orgánům PČR svědek M. S. včetně jejich fotodokumentace. Protokoly o vrácení věci (č.l. 118, 144, 159, 163, 183) bylo prokázáno, jaké mince byly vráceny osobám M. J. S. R., Z. D., J. S. a M. S. Soutiskem mincí a medailí M. S. (č.l. 119-122, 506) bylo prokázáno, jaké mince dle poznámek M. S. od obžalované jmenovaný zakoupil a kdy jí některé z mincí vrátil. Poznámkami M. S. (č.l. 123-125) bylo prokázáno, jaké poznámky si činil M. S. v souvislosti s vrácením mincí obžalované. Protokoly o vydání věci (č.l. 143, 158, 162, 181 – 182) bylo prokázáno, jaké mince byly PČR vydány osobami M. J., S. R., Z. D. a J. S. Připojením se poškozeného S. R. s nárokem na náhradu škody do trestního řízení (č.l. 148 – 150) bylo prokázáno, že tento poškozený se připojil do trestního řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 5 689 Kč. Emailovou korespondencí S. R. s obžalovanou a k vydražení mince (č.l. 152-157) byl prokázán jednak výsledek aukce Tolar Maxmilián I. 1603 na portálu Aukro, jakož dále komunikace mezi obžalovanou a S. R. a další osobou, která S. R. upozorňuje na skutečnost, že jím zakoupená mince je kopie. K tomu obžalovaná e-mailem sděluje, že mince má po dědovi, který je kupoval na aukcích od sběratelů, sama je laik, mincím nerozumí, nevyplatí se jí dávat peníze za expertízy, proto všem ručí vrácením peněz do určité doby. Připojením se poškozeného J. S. s nárokem na náhradu škody do trestního řízení (č.l. 163A – 163B) bylo prokázáno, že tento poškozený se připojil s nárokem na náhradu škody do trestního řízení s částkou ve výši 11 000 Kč. Připojením se poškozeného M. J. s nárokem na náhradu škody do trestního řízení (č.l. 176 – 179) bylo prokázáno, že tento poškozený se připojil s nárokem na náhradu škody do trestního řízení s částkou ve výši 17 000 Kč. Tento poškozený svůj nárok následně upravil a připojil se s nárokem na náhradu škody do trestního řízení ve výši 21 100 Kč (srov. č.l. 430). Zprávou Jihočeského muzea v Českých Budějovicích k vrácení mincí S. S. vč. CD a písemností souvisejících s vrácením mincí (č.l. 202-240) bylo prokázáno, na základě jakého právního důvodu byly S. S. vráceny mince a další věci, jakož dále jaké konkrétní mince mu takto byly vráceny. Písemnostmi v souvislosti s řízením vedeným Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. 27 C 122/2016 vč. korespondence

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

právních zástupců obou stran (č.l. 241 – 247, 365-366) bylo prokázáno, že mezi žalobcem M. S. a obžalovanou byl veden civilní spor o zaplacení částky 84 100 Kč z titulu úhrady mincí. Ve vyjádření obžalované je přitom uvedeno, že tato nevěděla, že M. S. prodávala mince, jež by byly falza, navíc nebyla jejich vlastníkem. Tímto byl pan S. S. Vzájemnou korespondencí mezi právním zástupcem obžalované se S. S. (č.l. 248 – 256) byla prokázána jejich vzájemná komunikace ohledně předmětných mincí, kdy se znovu uvádí, že v době prodeje neměla obžalovaná sebemenší tušení, že mince nejsou pravé. Z dopisu S. S. pak vyplývá, že tento byl přesvědčen, že prodává mince pravé, tyto získal v restituci či je koupil. Mince, jež prodával S. S. s obžalovanou, prodával v dobré víře, že se jedná o mince pravé. Emailovou korespondencí obžalované s B. P. (č.l. 257-268) byla prokázána vzájemná e-mailová korespondence mezi těmito osobami, v níž obžalovaná uvádí, že minci Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov zdědila ve sbírce po dědečkovi, znalecký posudek na ni nemá, neboť žádného znalce nezná a je to drahé, při nespokojenosti však garantuje vrácení peněz zpět. Z e-mailové korespondence pak vyplývá, že k prodeji mince B. P. skutečně došlo v únoru 2013. Dne 7. 1. 2015 pak jmenovaný zaslal obžalované e-mail, že předmětná mince je zřejmě dle sdělení sběratelů falzum s tím, že by chtěl minci vrátit oproti vrácení peněz. Korespondencí mezi právními zástupci B. P. a obžalované (č.l. 269 – 274) bylo prokázáno jednání ohledně vrácení peněz oproti vrácení shora uvedené mince Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov. Žalobou žalobce B. P. proti žalované S. B. ve věci vedené Okresním soudem v Českých Budějovicích pod sp.zn. 23 C 172/2015 včetně vyjádření, písemností v této věci a protokolů o jednání (č.l. 275-277, 347-354, 357 – 359, 365 – 369) bylo prokázáno vedení řízení o úhradě částky ve výši 27 856 Kč s příslušenstvím z titulu vrácení částky kupní ceny za minci Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov. Pokladními doklady (č.l. 279 – 281) bylo prokázáno, jaké výdaje vynaložil B. P. v souvislosti s uplatněním své pohledávky na vrácení kupní ceny za shora uvedenou minci. Emailovou korespondencí obžalované s M. S. (č.l. 282 – 288, 291 – 301) je prokázána vzájemná komunikace mezi M. S. a obžalovanou. Obžalovaná v korespondenci uvádí, že mincím nerozumí, tyto má po svém dědovi a následně řeší možná řešení vrácení peněz. Emailovou korespondencí mezi M. S. a B. P. (č.l. 289 – 290) je prokázána přeposlaná e-mailová korespondence, jež měla být vedena mezi obžalovanou a M. S. Z této vyplývá, že obžalovaná M. S. informovala o prodeji mince Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov, kdy uvádí, že osoba, která jej vydražila, se zřejmě zdá být podvodníkem, a posléze, že jí tento muž sdělil, že minci vydražil schválně, neboť věděl, že je to padělek a že již jednu minci kdysi koupil od nějaké ženy a myslel si, že se jedná právě o obžalovanou, obžalovaná mu však vysvětlila, jak se věci mají. Korespondencí právního zástupce Mgr. T. s M. S. (č.l. 302-308) je prokázána komunikace mezi těmito osobami v souvislosti s vrácením peněz oproti mincím. Výpisy z Aukro, sděleními společnosti Allegro Group CZ s.r.o. (č.l. 311-324, 327 – 330, 334 – 344, 360-361, 363-364) je prokázáno, jaké mince byly draženy na portále Aukro obžalovanou, jakož kdy a kým byly vydraženy včetně částky, za kterou byly vydraženy, a jejich vzhledu. Odstoupením od smlouvy (č.l. 346) byl prokázán sepis písemnosti označené jako odstoupení od smlouvy na nákup mince Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov s datem doručení obžalované dne 7. 5. 2015. Fotografií „šlikovský tolar“ z internetu (č.l. 377) je prokázána podoba a popis uvedené mince. Obchodními podmínkami provozu a užívání systému Aukro (příloha č. 1 spisového materiálu) je prokázáno, za jakých podmínek lze prodávat a nakupovat na webovém portálu Aukro provozovaném společností Allegro Group CZ, s.r.o. Rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ve věci sp.zn. 32 T 65/2016 (č.l. 412 – 416) ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích č.j. 3 To 753/2016-249 (č.l. 417 – 419) bylo prokázáno, že obžalovaná byla zproštěna obžaloby státního zástupce Okresního státního

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

zastupitelství v Českých Budějovicích ze dne 11. 5. 2016, č.j. ZT 19/2016-39 pro skutek, v němž byl podanou obžalobou spatřován přečin neoprávněné podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku. Sdělením MIH e-commerce (č.l. 421 – 424, 433) bylo prokázáno, kdo a kdy na portálu Aukro vydražil mince uvedené v obžalobě a za jakou cenu, jakož skutečnost, jaká byla vyvolávací cena mince, přičemž skutečnost, že tyto byly draženy v oddíle sběratelství, numismatika. Sdělením Aukro s.r.o. (č.l. 435) bylo prokázáno, že prodávající je odpovědný za popis mince a jeho správné umístění. Mince, které nejsou originály, je nutné nabízet k prodeji v podkategorii „kopie mincí“. Kupující, který kupuje mince mimo tuto kategorii, bude mít nárok považovat tyto mince za originály. E-mailovou korespondencí mezi obžalovanou a M. S. (č.l. 486-490) je prokázáno, že svědek M. S. instruoval obžalovanou, kdy má umísťovat mince na portál Aukro (č. l. 487), případně ji instruoval tak, aby tak zatím nečinila (č.l. 486, kdy se jedná o prodej mince Štěpán Šlik a bratři Jáchymov). Z e-mailové komunikace dále plyne, že M. S. mince prodávané obžalovanou konzultoval s dalšími osobami. E-mailem obžalované M. S. (č.l. 491) je prokázáno, že obžalovaná hodlala na společnou schůzku dorazit s panem K. kterého označila jako odborníka, kterého zná z dědečkových poznámek u mincí, jež jí s prodejem mincí radil. Fotografiemi mince a popisem k nim (č.l. 492-502) předloženými M. S. je prokázán prodej předmětné mince na portále Aukro. Dopisem adresovaným M. S. (č.l. 507-508) o němž obžalovaná u hlavního líčení uvedla, že se jedná o její písmo, bylo prokázáno, že obžalovaná zasílá M. S. minci Šlik, zakoupenou od pana H. Výpisem z Aukra (2 listy) předloženými svědkem M. J. při hlavním líčení konaném dne 21. 2. 2018 bylo prokázáno, že jmenovaný koupil na tomto portále dvě mince Dukát Leopold I. KB 1690, kdy se tak stalo a za jako cenu, a to jednu od obžalované a druhou od Z. P.

19. K osobě obžalované byly zjištěny následující skutečnosti. Z opisu z evidence rejstříku trestů obžalované (č.l. 411) vyplývá, že tato nebyla dosud soudně trestána. Z opisu z evidence přestupků (č.l. 391) a zprávy o pověsti (č.l. 392) vyplývá, že nebyla postihována pro přestupek.
20. Po provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy ve věci provedené podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím skutkovým zjištěním.
21. Soud má za prokázané, a to výpovědi obžalované, která koresponduje s výpovědí svědka S., že se seznámili v baru, kde obžalovaná pracovala a kam chodil S. hrát automaty. Oběma těmito výpověďmi má soud dále prokázané, že svědek S. požádal obžalovanou, aby mu občasné prodávala nějaké jeho mince přes portál Aukro. S tímto neuměl svědek S. zacházet, jednak neměl přístup na internet a dále neměl bankovní účet, kam se platby z prodejů na Aukro posílaly, jak vyplynulo z výpovědi svědka S. Skutečnost, že jmenovaný vlastnil mince, vyplynula jednak z jeho výpovědi, ale rovněž z listinných důkazů, konkrétně materiálů poskytnutých Jihočeským muzeem, z nichž vyplynulo, že část mincí byla svědku S. vrácena v rámci restituce. Jmenovaný svědek pak uvedl, že kromě restituce nabyl mince rovněž z dědictví po svém kamarádovi a dále mince nakupoval na burzách, neboť mu byla doporučena investice do mincí jako výhodná investice. Svědek S. přitom uvedl, že všechny mince, které prodal na Aukru či mimo něj panu S. přes obžalovanou, byly pravé, považoval je za pravé, což uváděl i obžalované, kterou v tomto utvrzoval. V tomto směru pak jeho výpověď koresponduje právě s výpovědí obžalované, která uvedla, že svědek S. ji utvrzoval v tom, že mince jsou pravé, a neměla jakýkoli důvod o jejich nepravosti pochybovat. Soud tak má za prokázané, že svědek S. měl ve svém vlastnictví mince, které jednak získal z restituce a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

jednak koupí případně darem, resp. dědictvím. Obžalovaná přitom uvedla, že svědek S [redacted] se na ni obrátil, zda by mu na Aukru prodala nějaké mince, což učinila. Důvod pro to byl takový, že svědek S [redacted] neměl bankovní účet, kam by peníze za prodej šly, neuměl zacházet s počítačem, který ani neměl, a neměl tak v té době přístup na internet, a tudíž ani na webové stránky portálu Aukro. Uvedené pak koresponduje právě s výpovědí svědka S [redacted], který uvedl shodné skutečnosti. Obžalovaná dále uvedla, a rovněž v tomto koresponduje její výpověď s výpovědí svědka S [redacted], že postupně prodali několik mincí, cca 40 – 50 panu S [redacted]. To ostatně koresponduje i s výpovědí svědka S [redacted]. V této souvislosti pak obžalovaná uvedla, že při prodeji mincí panu S [redacted] nepojala jakoukoli pochybnost o tom, že by mince nebyly pravé. Ostatně svědek S [redacted] ji vždy ubezpečoval, že mince jsou pravé. Obžalovaná neměla jakýkoli důvod mu nevěřit, jednak ho znala, považovala ho za člověka blízkého skoro jako svého dědečka, navíc skutečnost, že mince a jiné cennosti restituoval, byla v baru, kam svědek S [redacted] docházel a kde ona pracovala, obecně známá věc. Uvedené pak koresponduje právě i se svědeckou výpovědí svědka S [redacted], který uvedl, že byl přesvědčen, že mince, které prodával panu S [redacted] prostřednictvím obžalované, byly mince jednoznačně pravé, o jejich pravosti neměl jakékoli pochybnosti, neboť jednak měl mince získané v rámci restitucí a jednak je měl od svého kamaráda či je kupoval na burzách a k mincím se mu vyjadřovala řada osob, včetně numismatika z muzea v tom smyslu, že se jedná o mince pěkné, ve smyslu pravé. Svědek S [redacted] tak byl po právu přesvědčen, že prodává mince pravé, o tomto neměl jakékoli pochybnosti a v tomto směru utvrzoval rovněž obžalovanou. V této souvislosti soud podotýká, že obžalovaná byla v podstatě pouze osobou, která svědku S [redacted] s prodejem mincí pomohla, byla jeho technickým prostředkem k prodeji mincí, neboť svědek S [redacted] v dané době neměl počítač a neuměl a nechtěl se ani učit, jak minci na internet do aukce umístit, když pro tento účel právě využíval obžalovanou. Nelze jemu ani obžalované přitom klást jakkoli k tíži, že svědek S [redacted] prodával mince právě na Aukru, když tato skutečnost, jak správně konstatoval svědek S [redacted], podporuje naopak obhajobu obžalované, že obžalovaná a rovněž svědek S [redacted] byli přesvědčeni, že prodávají mince pravé. Svědek S [redacted] v této souvislosti uvedl, že si je vědom, že prodávající je na Aukru známý, tudíž pokud by měl a chtěl prodávat padělky, tyto nebude prodávat právě na Aukru, neboť prodávající je zde dohledatelný. Jak přitom vyplývá z listinných důkazů (srov. korespondence svědka S [redacted] s právními zástupci obžalované či z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích sp.zn. 32 T 65/2016), svědek S [redacted] nezasíral, že mince jsou jeho a on pouze požádal technicky zdatnější obžalovanou, aby mu mince na Aukro umístila, a tím mu je pomohla prodat. Nejjednodušší způsob, jak to přitom mohla obžalovaná udělat, byl prodávat je pod jejím již zřízeným nickem. Pokud by totiž zřídila nick pro svědka S [redacted] tento stejně neměl bankovní účet, kam by mu bylo možné zaplacenou a vydraženou kupní cenu uhradit a tyto částky by stejně musely být zasílány na účet vedený na osobu nějakým účtem disponující, kdy však jméno prodávajícího by se nekrylo se jménem účtu, což by nepochybně mohlo v druhé straně vzbudit nedůvěru. Navíc, jak uvedli shodně jak obžalovaná, tak svědek S [redacted] v baru, kde se oba setkávali, se vědělo, že obžalovaná takto svědku S [redacted] pomáhá při prodeji mincí. Čili bylo zcela zjevné, že smyslem tohoto jednání obžalované, tedy umístování mincí pod její identitou na webový portál Aukro, nebyla snaha cokoli zakrývat, ale spíše jít tou nejjednodušší cestou, tj. prodat mince pod již existujícím nickem obžalované, neboť ta rovněž disponovala se svým účtem, kam peníze z prodeje mincí přišly. Z provedeného dokazování tak jednoznačně vyplynulo, že v okamžiku, když byly mince prodávány panu S [redacted] neměla obžalovaná jakékoli pochybnosti o jejich pravosti a nevěděla, že by snad měla prodávat mince falešné. Je přitom zcela bez významu, zda za prodej mincí měla či neměla provizi či v jaké výši ji měla. To není předmětem tohoto řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

22. Obžalovaná dále uvedla, že po určité době se jí ozval pan S [REDAKCE], který jí sdělil, že mu 3 či 4 mince z těch, co mu prodala, někdo zpochybnil. Došlo ke společné schůzce, již byl přítomen i pan S [REDAKCE], který zde vystupoval pod jménem K [REDAKCE]. Pan S [REDAKCE] zde trval na tom, že chce vrátit zpět všechny mince oproti vrácení peněz. Nepředložil však žádný posudek osvědčující nepravost oněch mincí. Uvedené pak koresponduje i s výpovědí svědka S [REDAKCE], který uvedla, že skutečně k této schůzce došlo, svědek S [REDAKCE] na ní vystupoval pod jménem K [REDAKCE]. Uvedené přitom vysvětloval tím, že jeho příjmení je unikátní a s ohledem na skutečnost, kdy již jednou se k němu poté, kdy uvedl, že má spoustu mincí, někdo vloupal, a lze si jednoduše zjistit, kde bydlí, chtěl své skutečné jméno skrýt. Svědek dále uvedl, že skutečně na této schůzce pan S [REDAKCE] uvedl, že mu mince někdo zpochybnil, neměl však žádný doklad o této skutečnosti. Svědek S [REDAKCE] pak uvedl, že popudem k této schůzce bylo setkání s panem S [REDAKCE] k němuž vzal z celého objemu mincí, jež nakoupil od obžalované, celkem 5 mincí. K těmto se vyjádřil pan S [REDAKCE] tak, že se jedná o falza. V návaznosti na to svědek S [REDAKCE] ztratil k celému souboru mincí důvěru a chtěl je všechny vrátit oproti vrácení peněz, byť by v souboru mincí, jak sám uvedl, byla byť i jediná pravá. Svědek S [REDAKCE] dále uvedl, že si již nepamatuje, kterých 5 mincí takto panu S [REDAKCE] předkládal, domníval se, že jednou z mincí byl Půltolar Rudolfa II., který však není předmětem obžaloby. V návaznosti na tuto skutečnost pak jak obžalovaná, tak svědek S [REDAKCE] a svědek S [REDAKCE] uvedli, že svědek S [REDAKCE] začal postupně mince vracet oproti jejich úhradě. Mince se sice vracely zpět k rukám obžalované, tato je však předávala zpět panu S [REDAKCE] jak shodně uvedla jak obžalovaná, tak právě svědek S [REDAKCE]. Obžalovaná dále uvedla, že z takto vrácených mincí přibližně 8 mincí znovu prodala na Aukru. I při tomto prodeji přitom byla utvrzována svědek S [REDAKCE], že se jedná o mince pravé, což potvrdil svědek S [REDAKCE]. Obžalovaná tak ani při tomto druhém prodeji mincí nepojala podezření, že by se jednalo o mince falešné. Obžalovaná v této souvislosti uvedla, že jednak věřila panu S [REDAKCE] toho považovala za odborníka na numismatiku, kdy věděla, že se s ním chodí radit i jiní odborníci v této oblasti. Navíc ho znala delší dobu. Svědek S [REDAKCE] ji přitom i nadále ujišťoval o tom, že mince jsou pravé a ani on sám o nich nemá žádné pochybnosti. Důvodem, který svědek S [REDAKCE] uváděl obžalované, pro který pan S [REDAKCE] mince vrací, pak byla možná skutečnost, že se mu mince nelíbily. Uvedené pak koresponduje rovněž s výpovědí svědka S [REDAKCE], který uvedl, že i nadále byl přesvědčen, že mince jsou pravé a v tomto obžalovanou utvrzoval. Skutečnost, že jsou mince pravé, pak v obžalované utvrdilo následné jednání svědka S [REDAKCE], který dle výpovědi obžalované po ní žádal, aby jím vrácené mince prodávala dál, a tím mu splácela dluh z vrácených mincí. Byť svědek S [REDAKCE] v podstatě popřel, že by po obžalované požadoval další prodej mincí, kdy uvedl, že možná tam něco takového sice padlo, ale neměl v úmyslu, aby mince byly dál prodávány, pak tato jeho výpovědi nemůže obstát ve světle listinných důkazů, zejména předložené e-mailové komunikace, kde zcela zřetelně svědek S [REDAKCE] instruuje obžalovanou, kdy má určitou mince (konkrétně minci Štěpán Šlik a bratři Jáchomov) umístit na webový portál Aukro k prodeji. Svědek S [REDAKCE] přitom uvedl, že měl zájem na vrácení mincí oproti vrácení peněz a uvedené s těmito e-mailovými zprávami koresponduje, neboť právě tímto způsobem, tedy prodejem mincí by dosáhl úhrady vrácených mincí. Proto byl na jejich dalším prodeji zřejmě zainteresován. Obžalovanou však jeho počínání utvrdilo právě v tom, že mince, které následně prodává, jsou pravé. Ostatně v tomto ji utvrzovalo i opakované utvrzování o pravosti mincí ze strany svědka S [REDAKCE]. V této souvislosti pak soud dále konstatuje, že svědek S [REDAKCE] uvedl, že již neví, kterých 5 mincí mu bylo označeno jako falza. Z provedeného dokazování pak nebylo zjištěno, které konkrétní mince měly být označeny za falza, když toto nevěděl ani sám svědek S [REDAKCE]. Ve zbytku pak svědek S [REDAKCE] v mince ztratil důvěru, aniž u nich měl od kohokoli potvrzeno, že se o falza jedná. Ba dokonce uvedl, že mince chtěl vrátit všechny, byť by mezi nimi i nějaká pravá byla. Svědek S [REDAKCE] tak, jak vyplynulo z provedeného dokazování, neuvedl, že konkrétně mince uvedené v obžalobě,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

jsou ty mince, které mu byly označeny za falza. Pokud tedy vracel mince, neboť k nim jako k souboru ztratil důvěru, kdy i on sám uvedl, že je chtěl vrátit, byť by jediná z nich byla pravá, a následně pobízel obžalovanou k prodeji některých z nich, obžalovaná, navíc opakovaně utvrzovaná ujištěním svědka S [redacted], že se jedná o mince pravé, když v tohoto svědka měla důvěru a považovala ho za numismatického odborníka, nemohla ani pojmout jakékoli podezření o případné nepravosti konkrétně mincí uvedených v obžalobě. Nebylo ani prokázáno, že by v době jejich prodeje věděla, že jsou mince falešné, když nebylo prokázáno, že konkrétně mince uvedené v obžalobě v době prodeje nebo v době prodeji předcházející, by jí kdokoli jako falza označil. Byla naopak utvrzována nadále svědkem S [redacted] že předmětné mince jsou pravé.

23. Soud má dále za prokázané, že na webovém portále Aukro, jak vyplynulo z výpovědi svědků S [redacted], D [redacted], R [redacted] a J [redacted] nebyly uvedeny žádné bližší údaje o původu mincí, v tom smyslu, zda je obžalovaná nabyta od svého dědečka. Všichni tito jmenovaní svědci přitom uvedli, že minci koupili od obžalované přes Aukro, měli za to, že mince je pravá a s obžalovanou nepřišli do kontaktu. Pouze svědek R [redacted] uvedl, že po nákupu mince obžalovanou kontaktoval s dotazem, zda mu může garantovat pravost mince, a tato uvedla, že nikoli, ovšem v případě pochybností, je připravena vrátit peníze. Tomuto svědku, stejně jako svědkům S [redacted] a P [redacted] pak uvedla, že mince pochází od jejího dědečka. Obžalovaná k tomu sama uvedla, že toto psala vždy dle pokynu pana S [redacted], který uvedené potvrdil s tím, že je nelogické, aby takto mladá žena měla sbírku mincí. Pro soud je přitom nepodstatné, zda uváděla, že minci má od dědečka či od jiné osoby. Je totiž faktem, že se nejednalo o mince od náhodně oslovené osoby, nýbrž o minci/mince od osoby, kterou dlouhodobě znala, považovala jej téměř za svého dědečka, o níž věděla, že má mince z restituce, je osobou v numismatice znalou, čili v tomto směru se nejedná o takové podstatné okolnosti, které jsou nezbytné k naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu. Pokud se nyní některý ze slyšených svědků vyjadřuje (např. svědek P [redacted]), že pro něj toto sdělení bylo podstatné, soud konstatuje, že v tomto směru svědek hodnotí tuto skutečnost nyní při zpětné znalosti událostí, nikoli z pohledu tehdejšího. Je totiž třeba konstatovat, že skutečnost uváděná obžalovanou spočívající v tom, že se jedná o minci po jejím dědečkovi, není onou podstatnou okolností z hlediska naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu. Z povahy věci totiž tato informace nemůže být považována za podstatnou. Je sice faktem, že se nejednalo o mince po jejím dědečkovi, ale sbírka a její vznik (restituce, dar, resp. dědictví od kamaráda a nákup na burze) by na charakteru takové sbírky, ať již byla či nebyla od dědečka nic neměnila. Ostatně svědek S [redacted] byl v podstatě ve věku jejího dědečka, a sbírka pana S [redacted] pak s ohledem na jeho věk a původ sbírky by měla stejný charakter a složení jako případná sbírka jejího dědečka.
24. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že v případě prodeje mincí, který je jí kladen podanou obžalobou za vinu, nebylo prokázáno, že obžalovaná prokazatelně věděla, že by mince, jež jsou uvedeny v obžalobě a jež prodávala na Aukru, byly falza či měla pochybnosti o pravosti mincí. Ostatně na tom nemění nic ani prodej mince Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov, kterou vrátil svědek S [redacted] a kterou posléze koupil svědek P [redacted], který tvrdil, že obžalovaná věděla, že mu prodává falzum, kdy toto měla dle vyjádření tohoto svědka potvrzené jednak od svědka S [redacted] a jednak od další osoby, která tuto minci odmítla z důvodu, že se jedná o falzum, převzít. V první řadě soud konstatuje, že ani svědek S [redacted] netvrdil, že konkrétně předmětnou Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov vracel obžalované s tím, že právě tato mince je falzum. Byla jednou z více mincí, které jí vracel a ohledně níž se ani nebyla schopna vyjádřit, zda to byla právě mince, kterou mu pan S [redacted] označil za falzum. Navíc u této mince, jak je shora uvedeno, vyzýval obžalovanou, aby ji znovu umístila na webový portál Aukro a prodala ji. Obžalovaná pak

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

nemohla mít jakoukoli pochybnost o tom, že mince je falešná. O pravosti mince jí rovněž ujistoval svědek S [redacted] a to i při tomto druhém prodeji. Pokud pak svědek P [redacted] uvedl, že musela o její nepravosti vědět v návaznosti na skutečnost, že minci podruhé vydražila jiná osoba, která jí odmítla převzít, neboť byla dle jejího názoru falešná, kdy své tvrzení opíral o e-maily, které mu přeposlal pan S [redacted] tak ani tato skutečnost, nevyvrací tvrzení obžalované, že nevěděla, že prodává mince falešné. Jednak sama v e-mailu adresovaném panu S [redacted] označuje tohoto výherce aukce za podvodníka, vystupující pod zřejmě jinými údaji, posléze uvádí, že jí tento muž vynadal, že prodává falešné mince, ovšem spletl si ji s jinou osobou. Pan S [redacted] jí však ujistil, že právě tento muž sám prodává falešné mince a opět jí utvrdil v tom, že mince Šlik je pravá. To ostatně potvrdil právě i sám svědek S [redacted] který uvedl, že onen muž prodává falešné mince jako originály a že obžalovanou ujistil, že předmětná mince je pravá. Za těchto všech okolností tak obžalovaná zcela logicky nabyla jistotu, že prodávaná mince Tolar Štěpán Šlik a bratři Jáchymov je mincí pravou a neměla o její pravosti žádné pochybnosti. O pravosti mince jí od počátku ujistoval pan S [redacted], kterého považovala za odborníka a důvěřovala mu. Pan S [redacted] nikdy výslovně neuvedl, že právě tato mince mu byla jakkoli zpochybněna, ale vrátil jí v balíčku s ostatními mincemi, neboť k těmto ztratil důvěru, a nikoli z důvodu, že ohledně všech vrácených mincí by měl potvrzeno, že se jedná o falza. Navíc jednání svědka S [redacted] který obžalovanou následně instruoval, kdy a jak má předmětnou minci prodat, jí muselo ujistit, že mince je v pořádku, což ostatně obžalovaná uvedla. Uvedené skutečnosti pak platí i ohledně dalších mincí uvedených pod body ad 1), 3) a 5) obžaloby, kdy ani u jedné z těchto mincí nebylo prokázáno, že právě tyto mince byly označeny jako falza a u všech těchto mincí byla obžalovaná nadále utvrzována svědkem S [redacted], že se jedná o mince pravé. Nelze tak bez zbytečných pochybností dospět k závěru, že obžalovaná věděla, že předmětné mince, jež pro svědka S [redacted] prodávala a jež jsou uvedeny v obžalobě, jsou falza. Pokud jde na víc o minci uvedenou pod bodem ad 4) obžaloby, kterou obžalovaná prodala J [redacted] S [redacted] nejednalo se ani o minci, kterou by jí vrátil svědek S [redacted] tedy v tom balíku, v němž měl 5 mincí zpochybněných. To vyplynulo jednak z výpovědi svědka S [redacted], ale rovněž ze soupisu mincí, jež koupil právě tento svědek od obžalované. Ohledně této mince tak rovněž ani nemohla vzniknout na její straně jakákoli pochybnost, že by se jednalo o minci falešnou. Skutečnost, že mince, jež jsou uvedeny v obžalobě, nejsou mincemi pravými, pak byla prokázána jednak znaleckým posudkem Národního muzea č. 31/2017/HM, jehož zpracovatelé uvedli, že tyto mince jsou padělky s nulovou historickou hodnotou, jakož znaleckým posudkem PhDr. Miličkého, který si nechal vyhotovit svědek P [redacted]. Při svém výslechu však zpracovatelka části předmětného znaleckého posudku PhDr. Holečková uvedla, že si myslí, že předmětné mince jí posuzované jsou padělky, s velkou pravděpodobností se dle ní jedná o novodobé padělky, nemůže však s jistotou říci, kdy mince byly vyrobeny. Soud pro úplnost doplňuje, že pokud jde o výpovědi svědků S [redacted] D [redacted], R [redacted] a J [redacted], jejich výpovědi ohledně skutečností, jak, kdy a za jakých okolností a za jakou cenu předmětné mince koupili, pak korespondují se sdělením společnosti provozující webový portál Aukro.

25. Soud tak uzavírá, že v daném řízení nebylo provedenými důkazy prokázáno, a nebylo ani žádných dalších důkazů, které by soud mohl v tomto směru provést, že obžalovaná věděla o tom, že mince, které prodávala, resp. ohledně nichž svědku S [redacted] zajišťovala jejich prodej na portálu Aukro, nejsou mincemi pravými. Byla naopak utvrzována v tom, že mince jsou v pořádku, o jejich pravosti jí po celou dobu ujistoval i jejich majitel svědek S [redacted] kterému důvěřovala, znala ho delší dobu a věděla, že mince má mimo jiné z restitucí, byl jí znám jako numismatický odborník, a oprávněně tak byla přesvědčena o jejich pravosti, a ostatně ani u těchto konkrétních 5 mincí, jež jsou uvedeny v obžalobě, jí nikdy nebylo uvedeno, že jsou falzy, navíc byla utvrzována o jejich pravosti i faktickým jednáním svědka

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

S [redacted], který jí instruoval, kdy prodávat mince na portálu Aukro. Obžalovaná tak ani neměla důvod pojmout jakékoli pochybnosti o pravosti těchto mincí, neboť byla celou dobu utvrzována o opaku.

26. V návaznosti na tuto skutečnost soud konstatuje, že nebyla ze strany obžalované naplněna subjektivní stránka žalovaného přečinu, tedy přečinu podvodu dle § 209 odst. 1 odst. 3 tr. zákoníku. Toho se dopustí mimo jiné ten, kdo sebe obohatí tím, že zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku větší škodu. Jedná se o úmyslný trestný čin, čili pachatel musí jednak vědět o tom, že zamlčuje podstatné skutečnosti a s takovou skutečností musí být srozuměn. Jak je shora uvedeno, za podstatnou okolnost nelze považovat skutečnost, že obžalovaná uváděla, že mince patřily jejímu dědečkovi, což ale uvedla před prodejem mince pouze svědku P [redacted]. Po prodeji pak tuto skutečnost uvedla pouze svědku R [redacted], což však na její jednání nemá žádný vliv. Pokud tuto skutečnost uváděla svědku S [redacted], nemá tato skutečnost pro posuzovanou věc žádný význam, neboť prodej mincí svědku S [redacted] ani není předmětem obžaloby. Jediný, komu tedy tuto skutečnost před prodejem mince uvedla a kdo je relevantní z hlediska této trestní věci, je svědek P [redacted]. Soud, jak však uvádí shora, nepovažuje uvedení této skutečnosti za podstatnou ve smyslu skutkové podstaty uvedeného trestného činu, neboť svědek P [redacted] sám uvedl, že pokud by obžalovaná prodávala mince ze sbírky svého dědečka, jednalo by se o mince staršího data. Svědek S [redacted], jemuž mince patřily, však byl stejně starý jako případný dědeček obžalované a měl by tak vytvářenou sbírku stejně jako osoba stejně stará tedy jako její dědeček. Tato okolnost tak tedy rozhodně není onou okolností podstatnou, jak je požadováno k naplnění skutkové podstaty žalovaného přečinu. Za podstatnou okolnost by však soud považoval, pokud by obžalovaná prodávala mince, o kterých by věděla, že jsou falešné. Jak soud však konstatuje shora, dospěl na základě provedení dokazování ke zcela opačnému závěru, a to tomu, že nebylo prokázáno, že obžalovaná věděla při jejich prodeji, že mince jsou falešné a s ohledem na shora uvedené skutečnosti neměla o jejich pravosti ani pochybnosti. Pokud tedy obžalovaná nevěděla, že mince jsou falešné, resp. nebylo prokázáno, že by věděla, že se jedná o falza či že by o jejich pravosti měla pochybnosti, je neprokázaná vina totéž co prokázaná nevina. U obžalované tak není naplněn jeden ze základních znaků skutkové podstaty trestného činu, tedy zavinění. Není-li naplněn jeden ze základních znaků skutkové podstaty trestného činu, nemůže se o trestný čin jednat.
27. Za těchto okolností tak soud tak shrnuje, že ve skutku popsaném shora ve výrokové části rozsudku, pro který byla podána obžaloba, nelze spatřovat trestný čin. S ohledem na tuto skutečnost proto soud obžalovanou obžaloby zprostil z důvodů uvedených v § 226 písm. b) tr. zákoníku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.
28. Pokud jde o uplatněný nárok na náhradu škody, do trestního řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a však připojili poškození S [redacted] R [redacted] s částkou 5 689 Kč (na č.l. 147 a 148-150, J [redacted] S [redacted] s částkou 11 000 Kč (na č.l. 163A – 163B) a dále M [redacted] J [redacted] s částkou 21 100 Kč (na č.l. 430). Jelikož soud obžalovanou obžaloby zprostil, nezbylo mu s ohledem na ust. § 229 odst. 3 tr. řádu nic jiného, než odkázat tyto poškozené s jimi uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (§ 228 odst. 4 tr. ř.).

České Budějovice 21. 2. 2018

JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Fulínová.